

798 סמ.

פרוטוקול מס' 125/ז
מישיבת ועדת הכספים
סיוט ג' כ"ד חמוז תשס"ז - 3.7.56
בשעה 08.50

חברי הוועדה:

השתתפו:

- י. גורי - היו"ר
- א. בהיר
- י. מפרתי
- ח. מרינג
- ס. חזני
- ב. לוין
- ז. סוזנאייב
- י. פורדר
- ס. קלטר

מזכירים:

- ד"ר ברוש - נציג מס ההכנסה.
- ד"ר לנדאו - מטעם משרד המוצר
- ד"ר קירון - מטעם משרד המשפטים
- ז. שכטר - מטעם משרד המשפטים

סדר-היום: 1. המשך הדיון בחוק לתיקון פקודת מס ההכנסה.
2. גאון כלימל ב"ר אבי ואנימא אולפליא (אין אגדה גאון, מש"ג-1963)

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה. בסדרם בעבור לסדר היום עלינו להסדיר ענין הסיור לסדרם. ברור שסיור כזה מעולה בסדרה רב ובכסף רב. מי שמשר לקיים גם ישתתפו בו רק 6 אנשים. החבריה לומר על היו"ר כל הזמן לקיים את הסיור. מתברר שמתוך 15 אנשי ועדה הנחייגת רק 9 מהם שנים כבר יצטרו ויחד נוטל מספק. הנכחית כאלה אינני אורג שמשר לקיים את הסיור. אנו בקיים אותו בימי הפגזה כי היו החבריה יהיו יותר חפשיים.

א. גאון:

אני מציע שבאליט על כך בסוף הישיבה.

היו"ר י. גורי:

בשבוע שעבר הציגנו שלב אחד של הדיון במסגרת השופטים. אולם היבט יכולים לנוח על זרי דפנה שורת אנגיון סחייב שאריך להיות סיום לענין זה. אני מודיע שבשבוע הבא נחזור לענין זה.

בדיונים על טשכורת השופטים נתקלנו בפגזות אחדות

הנוגעות למשכורת השירים גם בעקב הקשר שהיה קיים בעבר בין המשכורת השירים ומשכורת השופטים העליונים וגם בעקבות שאלות אחרות, כמו למשל התשובה של היועץ המשפטי לשאלה שהצגנו לו בקשר ל-15 לירות לספרות מקצועית, תוספת יוקר ושחרור סמט הכנסה. מולם הסכמות שלנו בעניין זה פג תקפה עם סיון כהונתה של הכנסת השנייה, וכל עוד הכנסת השלישית לא חידשה את סכמתנו, איננו יכולים לעסוק בזה. אף על פי כן, בהוקף היוזמו ונדנד בעניין זה גם הכנסת הראשונה וגם הכנסת השנייה, איננו חייבים להעמיד את הכנסת על העובדה שקיימת בעיה כזאת. איננו אריכים להגוע טובה שהייתה את כוחנו, זה ענינה של הכנסת, אבל מחובתנו להעמיד את יו"ר הכנסת על העובדה שהבעיה הקיימת. מני חושב שהועדה תיטיב לעשות אם תטיל עלי לכתוב הכתב ליו"ר הכנסת, ואני בטורח מנסח את הסכתב כך שלא יתפרש שלא כהלכה כחילו הועדה תורבע לעצמה סכמות כזאת. אם אין התכבדות לכך, נעשה זאת.

ז. סנזאייב: האם התשובה של היועץ המשפטי הוקרנה לפני הועדה?

היו"ר י. גור: היא נמצאת בתיקי החברים.

ז. סנזאייב: לפני שלושה שבועות בקטתי שהוצר יחסור לבן פירוש החישובים של מחיר הדלק לאחר האעלמה האחרונה. ועד היום לא קבלתי תשובה. כן ביקשתי פירוש עליית האינדקס וגם על כך לא קבלתי תשובה. ואחרון אחרון - בקטתי את הדו"ח הספורטס של פרוטסור בקי על המשכורות וגם אותו לא קבלתי.

היו"ר י. גור: הדו"ח נמצא בידי מזכיר הועדה זה כבר 10 ימים ואין כל פגיעה שתקבל אותו.

ז. סנזאייב: קראתי על הדו"ח של מוסקו על חברת החטל. מני חפץ את היושב ראש לגרר הוצר את חברי הועדה יכולים לקבלו לעיון.

היו"ר י. גור: דומני שהגיע הזמן שועדת הכספים תקיים גירור על חברת החטל. בזמן האחרון נוצרה הודעה שמשנה אינו בסדר באגרת החטל בקשר עם מועצת הכנהלים ובקשר עם החשבות שמה יורע זה כבר הורע מצב החברה. והיה זה מן הראוי שעוד לפני הכנת בסיס לקיים גירור כזה, ומני מוכן לבוא בדברים על כך עם שר האוצר וידר את יתום. אבל זה פחייב אותנו לקבוע מולם עדימויות. ומני דומה 3 דברים בסולמ העדימויות: א) ענין סקורות ג) העדת החטל, כל שאר הדברים יצטרכו להסתין, חלוד דו"ח המבקר.

א. בתיב: ושאלה מלונה חובה על דירות בירושלים.

ע. בוק: ד"ר לנדאו ישמתף היום בישיבה ויחסור תשובה בעניין זה.

היו"ר י. גור: ועכשו מבקש את שר בהיר למלא את פקוטי ולבטל את הישיבה.

היו"ר א. בתיב: מנו עוררים לסדר היום - חוק לתיקון סקורות סס ההכנסה, סעיף 11. (קורה את הסעיף).

מני טעיע שלגבי סעיף זה נקבע אותה עתה שקבענו לגבי סעיף 10, שהדיון על הועדות המיוחדות יתקיים בשעת הדיון על התיקונים החדשים שיוגשו לפקודה סס ההכנסה.

ז. סנזאייב: אינני מתנגד לגומר של דבר. מני מתנגד לנוסח הדברים. אם היו"ר סודיע כי ברגע זה אין דברים בסעיף, מני מאטרף לדעתו.

היו"ר א. בתיב: מני חזרתי על הנוסח שהועדה הטכיפה לו לגבי סעיף 10 שדן באותו נושא. הנוסח אינו פחייב את שר

סדורה, בני סנין מדעת הועדה היא שמסיף זה לא יופיעו החוק, הועדה
שטעה בה מדעת בניג המוצדק; כאשר יוגשו בני הועדה התיקונים
הבני לקודת מס הכנסה, הועדה תחזור לדון בנושא זה.

בנו עוררים לסעיף 12(קודת מס המסי).

ס. קטרנוב:

בסוף סעיף 12(1) בנו הצקטיה לאוסיף את
הפסקה: גיוס ה-10 במסי של שנת מס זו גיוס
שלמניו, אשר מין יודעים מהו גיוס הקובע.

ד"ר ברנש:

השנוי הראשון בסעיף זה הוא לגבי יחידים - השלום
לא יהיה 25 אחוז כל רבע שנה, אלא 10 אחוז
במסך 10 חדשים לגבי עצמאים.
שנית, השוואה קובעת היא השוואה האחורית - השוואה
לפני העשירי במסי.

ז. סוויצקי:

מה היתה השוואה קובעת לפי החוק הקיים?

ד"ר ברנש:

ללא התוספת של ה-10 במסי. עכשו קובעים את המסרעה
מסם שנת בתחילת השנה והוא ידע מה עליו ללמד
כל הודע.

היו"ר א. הניר:

האם יש לו ערעור?

ד"ר ברנש:

הוא פונה לפקיד השומה, בזה לא נשתנה דבר,
שנוי זה חשוב מבחינה דמי-במסרעיה
והיאסיו עם שלמי המס, דבר זה יפגע השלום הודעות רבות לנסות, בילן
התשלום היה בשאר 4 פעמים בשנה, לא היינו מעזים דבר, אבל כאשר ילמדו
ודרו 12 תשלומים, מסעמים דמי-במסרעיה קבעו 10 תשלומים, וג-10 במסי
בנו שולחים לו את פקס התלומים, תלוש לכל הודש - תשלום של 10 אחוז מהמס.

לצני הגרות לא שנינו דבר פרט לתוספת הארה
שבאה להסיר ספק סטויים שהעורר וחייב השוואה, במקום שהן השוואה על ידי
בית משפט, בתור את השוואה בתיקון לחוק. ישנו כאלה הסוגרים את סדוריהם
ב-30 גיוני. השוואה של ההכנסה לשנה המסתיימת ב-30 גיוני 1955 זוהי שנה
המס 1955, יש לו מסך ל-30 גיוני 1955, ב-30 גיוני הוא צריך להגיש
את המסך עם המ"ק, ב-10 לדצמבר הוא צריך לשלם מפרעה, אם שם כתוב: המרעה
היא לשנת מס על ההכנסה השוטפת, הוא יגיד: בני שילמתי את המס ליצח המס
55, הבשתי את המסך, בירמתי א"ק, למה אתה דורש ממני ששלם עכשו המרעה?
עד עכשו זה קרה לגבי עם שלמי מס מכובדים ביותר, בנייה עם הגבס הלומי,
אבל למעשה מין זה זכרון, כי המפרעה מסכה בעצם את ההכנסה של השנה המוסתת.

ז. סוויצקי:

על כך מין ויכוח.

היו"ר א. הניר:

בנו עוררים לסעיף 12(4).

ד"ר ברנש:

בסעיף זה מין כל הודש, כאשר קובעים השוואה
קובעת היא השוואה האחורית, צריך לעשות זאת
על השאלה - מה קורה עם השוואה האחורית היא בערעור, החוק נוסד והשאלה
שהשוואה שבערעור היא קובעת, אבל את השוואה שבערעור עולה על השוואה האחורית
הקודמת הסדורה, לוקחים את השנה הקודמת לפני השנה קובעת, או הסכמה שנינו
שנוי - מחלוקת סמוך השנה קובעת, לפי הסכמה השנה ביותר,
שלשונות

ז. סוויצקי:

בני סברך את/מס ההכנסה על הרגבות זו.

ד"ר ברנש:

בסעיף 12(5) מין כל שנוי,
סעיף 12(6) קובע שתי יקטין פקיד השומה את
המפרעה, הוא יקטין את המפרעה אם יוכח לו שהסכום שדורשים את תשלומי
משלם בגרות בניימ במקום, שנית, אם יוכח לו שהמס שיצטרך ללמד על הכנסתו
בשנה המוסתת יהיה יותר קטן מאשר המס של השנה הקודמת, עד עכשו צריך
היה להוכיח שהכנסתו תוקטן, אבל הרי ההכנסה בלבד איננה המודד הסופי,

צריך לקחת בחשבון גם את ההכנסה וגם את המס.

סעיף 12(7) אין בו שום שנוי. הוא קובע
תשלום מרעה על ידי מי שאין לו שום קבועה כי הוא חדש.

הוא היה הסעיף הקודם לגבי אנשים חדשים?

סעיף 62(6).

הוא חושב שיש בו שנוי.

הוא עורר את הדיון בסעיף 12.

לגבי סעיף 12(2) יש לנו ששאלה, שאלה צריך
להתווכח עליה במקום אחר, אבל אני בכל זאת
רוצה להגיד משהו בפני מס ההכנסה; אנו חושבים שעצם היות שנים
מסוגל ללמוד מסוּמך 10 תשלומים חדשיים, צריך לקבל אותה הכנסה של 10
חודש מתקבל המכיר.

ענין זה נובע לסעיף 29 של החוק.

סעיף 12(5) הוא סעיף חסר ביותר, למעשה
הוא מבטל צרכים של כל יתר הסעיפים, כי הוא נותן
בידי מי שהוציא את הסכומים להגדיל את שיעור התשלומים החדשיים ולקבוע תשלומים
שונים לגבי אנשים קבועים שונות.

באשר ועדת הכספים.

באשר ועדת הכספים הוא יכול לשנות רק לגבי
סוגים שונים של ניסיונים, את כל היתר הוא
יכול לעשות ללא אישור ועדת הכספים, פגם רציני בוסף הוא ששר המוצר
רשמי להגדיל את שיעור התשלומים אך אינו רשמי להקטינם.

אם החוק החדש יבוא לכנסת, ואני יודע שהוא
יבוא לפני הפגרה....

איןני בשום גוף, המכסמים הוא שלפני הפגרה
יבוא החוק על שולחן הכנסת.

לגבי החוק החדש שאלת הקטנה בולטת יותר. החוק
החדש שיעורי המס יהיו יותר קטנים. יכול
מישהו לומר, הסדירו את זה בצד ואל תשאירו זאת בידי קצת אסוטה, זהו
השאלה, כי הקטנה בתנאי, מה שרוצים מה הוא אשר המוצר יקבע בצד שהמסדעה
תוקטן לגבי סוגים מסויימים, אני חושב שהקטנה הזכרון לצעיה זו הוא החוק
החדש ושמ יבטיח בולטת להקטנה.

הפרסומים המוקדמת שנעשתה סביב לחוק החדש
כדונתה להרגיע את דעת הקהל, זו היעט ארנסונה
שנתנה פרסומים כזאת להצעת חוק שלעת עתה, ובה על ידי המחלקה הצבועה בדבר
וטרם אושרה על ידי הממשלה, אני הוטן בהכנסת תיקונים, אבל אני חושב שיש
את דעת הקהל, מעוררים בו צפייה גדולה ומולי אחר כך תאכזב.

אם סעיף 5 נותן סמכות לשר המוצר להגדיל את
המפרעות, הרי את שר המוצר יראה כי ישנה מסויימת יש אינפלציה או פרוספריטי
והכנסות עולות במידה ניכרת על ההכנסות של השנה הקודמת, הוא יכול לקבוע
מפרעה של 37 אחוז ולה 25 אחוז, אבל אם יתברר כעבור חצי שנה שהוא טעה
בשיקוליו או תהליכי המסק התפתחו בכיוון אחר ואין שום הצדקה לקחת יותר
מסאה אחוז, אז למעשה לא נתנת לו אפשרות להקטין את המפרעות, ובמילוי לא
לחזור למטה אחוז.

למרות שבסעיף זה לא חל שבוי, לדבריו של ד"ר ברנר, מבו מתנגדים לו בכל חוקי. אם יש פסקה הנוגעת לזו אמור. סמכות להגדיל את מעורי המס, לכל דכעיתים מין כל ערך.

מסר לסעיף 12(7) הדין בגנשים חדשים ילד איתם לאם הכנסה, מני חוטב שלם יתכן לדרוש מאדם כזה לתת הצהרה על תוכן ההכנסות עם כל תשלום, כלומר 10 פעמים בשנה. מני חוטב שזה מיותר. המסיק מוסדן החק הברזית השנה. המכסימום שאפשר לוקט הוא, סכעבור חצי ינה בו שימור את המוסדן שהחזיר עליו ברזית השנה בו שיגיש תיקון.

מני מתנגד לסמכות הנתנת לפקיד הרוטא מפעמים סבירים לקבוע כי ההצהרה אינה בכונה, מניח שאדם פותח חנות חדשה, מי חכם וידע איות מה יהיו הרווחים במשך השנה? והיזה נימוקים שהיריה יכולים להיות לפקיד היוכח לגורם לאותו אדם ולומר לו: מני מעריך לדברין יגיעו השנה ל-10 מלפים לירות?

הייתי מבקש לדעת מה מספר התיקים החדשים שעליהם יחול סעיף זה, ומהו הנוהג במדינות אחרות לגבי עסקים חדשים.

ה. רובין: בכל שנה מני מעורר את השאלה ביחס לסמכות הנתנת לשר האוצר הן לגבי הניכויים של שכירים והן לגבי המסרעות של עצמאיים לקבוע את הדברים בתקנות. סמכות זו יכולה להביא לידי שבוי הזרמות החוק. לכן מני בעד זה שקביעת המסרעות והניכויים תיעשה באישור ועדת הכספים.

מסר לסעיף 12(5), אישור ועדת הכספים מדין לחול על כל סעיף ולא רק על המיסקה המתרונה, של שבויים לגבי סוביה יוניה של ביטוחים.

מסר לסעיף 6, מני מתנגד לנוכח פקיד הרוטא רשמי למסור אדם מתשלום חדשי בו רבע יבתי לפי סעיף זה... כי אם נמסר הפך להיות יכיר ומנכיר את המס שמתכדדו, הוא חמשי מתשלום סמכעות, אחר כך יש השאלה מדין להוכיח זאת.

מסר לסעיף 6(ב), הוא מעורר בעיה רצינית. פעיפי המסרעות הם פעיפיה מרכזיים לגבי העצמאיים. מני תומך בהם ולא בפעיף הדין המסרעות. אבל מה עושה יהודי הרוצה להתחמק? אם הוא יילח בשנה הקודמת 2000 לירות הוא צריך לשלם השנה 10 תשלומים של 200 לירות, וזה הוא בא ואומר: השנה מני מרוויח פחות, אינני יכול לשלם 200 לירות. מה פעיף 12(6) המוסר שאפשר להוריד לו את גובה המסרעות. מני מתר לי. מדובר המסרית זה ישמש דרך להתחמקות. לכן צריך למצוא דרך של הצגה על המסרעות עם המיכון הכרוך בכך כדי לשמור על האינטרסים של מס העצמאיים ולא להביא לידי התדיינות מיותרת. על כל פנים, על ידי כך נבטיח מני דברים: מצד אחד את ההרגשה שיש דין ודיין לגבי המסרעות, ויצד שבי - אי-בריטת גזק רציני לשליונות מס ההכנסה.

היור"ר ה. בהיר: מין תמנע את הנוק.הזה?

ה. רובין: מסר להטיל קנס של 2 ממונים מתשלום אחרים.

ה. ברנר: מני מרשב לעצמי להעזי ולומר שענין ההוצאה של 10 מחוז לעצמאיים מדין לסעיף זה. היות ועל ידי תקון זה מבו עובדים מתשלומים רבע שנתיים לתשלומים של 10 מחוז, גמון טבעי מתעורר השאלה זו, היות והעצמאי שילה כל חודש ככה הסכיר, והיות ולשכיר בחבת הצגה זו, יש המסרות לחבר הועדה לעורר את השאלה במקרה זו ולקבל תשובה.

מני תומך בהצעתו של מר רובין בענין ההצגה על גודל המסרעות. לא יתכן מאדבר יקבע על ידי פקיד הרוטא מפלי מלפחות תנתן מסירות של השגה בו ערעור.

מסר לסעיף 12(5) אינני רוצה לחזור על דברי חברי סוגאיים. בכל תוכן, מר המוצר אינו רשמי להגדיל את מתשלומים אלי המור ועדת הכספים. מני חותב שבכל לא צריך להגדיל, אבל אם מבו מנדילית, זה מדין להעשות באישור ועדת הכספים.

אשר לסעיף 12(7), אני מתחנן על פסק הדין של הסופט העליון. אין זה ספיק שלפקיד הסופט יש טעמים סבירים, הוא צריך לתת נימוקי ברוריה מה הם הטעמים הסבירים.

ב. לוי:

הדבר הטוב ביותר שאמר ד"ר ברוש, הוא יסולחם לנשות הודעה שהוא צריך לסלק בסוף 10 חודשים ככנס סטטיסטי כל חודש והוא יודע היפה הוא נמצא. אבל סעיף 5 מבטל זאת, כי שר האוצר יכול לטנות זאת כעבור 3 חודשים. לדעתי לא כדאי לשבת ולהתרוכח על כל הסעיפים כי סעיף 5 נותן בידי שר האוצר את הסמכות לעשות כל יבוי שהוא רוצה. ולכן הדבר הטוב ביותר הוא לבטל סעיף 5. את החברים לא יסכימו לבטול סעיף 5, אני מציע בהצעת מסרה להכניס פסקה שאם האוצר יש סמכות גם להגדיל וגם להקטין. וגם זאת אפשר לעשות אך ורק באישור ועדת הכספים של הכנסת.

אשר לסעיף 6(1) אני חושך בהצעתו של שר רובין.

ס. חזני:

יסלח לי שר סוזנאייב אם אומר שגם סעיף 6 נמצא שהוא צודק בכל הדברים שאמר והאוצר אינו צודק. קודם כל, גיוס לסעיף 7 צדוק סוזנאייב, לגבי עצמאי חדש או עסק חדש, זה יכול להיות הרקע לויכוח בין פקיד הסופט והגוסם החדש, הרי אין נסיון של הטבה מקודמת? ומה יכולים להיות הטעמים הסבירים? ענין זה טעון הבהרה.

דבר שני הטעון תיקון הוא - הגשת התמורה עם כל תשלום כאשר הסדור הוא ב-10 תשלומים. לדעתי ספיק אם יביש את ההתמורה פעמים או שלוש בשנה.

אשר לסעיף 6, אני מקבל את דעתו של שר רובין. עצמאי שמסך להיות עצמאי והפך להיות שכיר, צריך להיות פטור מתשלום התרעות.

ועתה אני מגיע לסעיף 5 ומצטרף לדברי שובאטרו כאן בקשר לסמכות הבלעדית של שר האוצר. שר האוצר בכל מה שהוא נתן או רוצה לתקן הוא מתכוון לטובת הצבור ואינו מתכוון לקפה מישהו, לא אדם סכויים ולא יכבה סכויים. אלא מה? - האוצר או חלק של האוצר סבור ששר האוצר אינו צודק. אם ברמה לפימיו שהוא מקפה סוג סכויים, על ידי כך שהוא סכויים שנויים, הוא זקוק לאישור ועדת הכספים, כי אינך שומך על שר האוצר, אתה רוצה לבדוק את הדבר במקרה פולטנטרית. אבל אם ברמה לפימיו שהוא מקפה את כל מטלמי הסט, אין צורך במקרה כזאת, ואתה נותן לו יד חפזית לעשות זאת. מה ההגיון בזה? לכן אני אומר: כל מקרה של העלאת או יבוי טעון אישור של ועדת הכספים.

טענה שניה שגם היא מוצדקת לגבי סעיף זה היא, שמסעיף אינו מאפשר בכלל הקטנה. לדעתי מסעיף צריך לאפשר גם הקטנה.

ד"ר ברוש:

יש הרבה תלונות, על סעיף 7 לא נתקבלה אף תלונה. את הסעיף הזה מפעלים בעיקר לגבי חברות, כי מקרה נדיר הוא לטבות חנווני יפתח חנות. ומה קורה לגבי חנווני סכויים על תשלום של מיזו מפרעה. זה גם לא נתן להסדר אחר. זהו סעיף סכויים בשביל האדמיניסטרציה. אם כל דבר יהיה חלק והכל יהיה בחוק לא יהיה צורך באדמיניסטרציה. אבל אני חושב שבסעיף זה לא היו קשיים במיוחד. מימיו צריך להגן על האוצר במקרה שהנשות יגיד שאין לו הכנסה. פקיד השומה הוא הסגן על האוצר, אם יש לו טעמים סבירים.

ז. סוזנאייב:

מהו הנוהג במרצות אחרות?

ד"ר ברוש:

בדיוק אותו דבר.

אם כאשר שבפקיד הסופט יתן טעמים סבירים, פירוש הדבר שהוא יתן טעמים סבירים.

ואשר לסעיף 6, רבותי "רשמי" פירוש הדבר חייב. בסעיף 6 הדגש הוא על ההוכחה ולא בשאלה אם הוא רשמי או אינו רשמי. הסוכה "רשמי" במס הכנסה פירושו חייב אם העובדות יעליהן יזכר החוק

את ההחלטות הן קיימות.

אשר לסעיף 5, אינני יכול לקבל את ההצעה שיבטלו
או ישללו את סמכותו של שר האוצר מבלי להתייעץ
עם יר האוצר. אני חושב שפעם צריך להחליט מי מבצע את החוק - ועדת
הכספים או שר האוצר. שר האוצר הוא האדמיניסטרטור הגבוה ביותר בעניני
האוצר, ואם אין סופכים עליו שהוא א) נותן הוראות בטעגרת החוק ב)
נותן הוראות וצווים לטובת הכלל, צריך להגיד ששר האוצר בכלל אינו
רשאי לבצע את החוק.

אני רוצה להוסיף שסעיף זה הוא ספורי סגד, הוא
מחתי אוממממממ הגאוניות שלנו. בארצות אחרות בזמן על אינפלציה גם ההכנסה
הלך לאיבוד. מה עושים כאשר מצלנו הפצב סממנה כל כך, והוא עושה כאשר
מימנו פלג היום מכרעה על סטך ההכנסה של 1951/52? מוכרח להיות מיזה
מכסיר שיאמר לו: אתה לא תשלם 25 אחוז אלא 37,5 אחוז. ופתי אומעל סעיף
זה?

ז. סונזייב: ב-1955.

ד"ר ברוש: נכון, לגבי מי ששילם ספרעות על הכנסה ב-1952.
אני חושב למסור לשלול את הסמכות של שר האוצר,
ואני גרעה ששר האוצר גם אינו צריך לקט מיטורה של ועדת הכספים.

אשר לשאלת הקיבת הספרעות, אני גם את הענין בפני
שר האוצר/ זה ענין רציני סגד.

ח. מריטב: השאלה היא לא בהקטבה אלא בסתן. סמכות לשר האוצר
להקטין.

ד"ר ברוש: דומני שזו שאלה הנוגעת לכלל, כי לאקטין לגבי הפרט,
פקיד השונה יש לו סמכות. אני חושב שהסקנה המתאימה
לדיון בענין זה הוא החוק החדש, כי הסנה אינני רואה כל אפשרות להקטבה.

אשר להשגה, אני מבקש בכל לשון של בקשה לא לעמוד
על כך. רובין ראה את הסכנה הכרוכה בכך, כי יש לו מושג מהמציאות.
אומר שר רובין: טוב, נקבוס מי שיגיש השגה מתוך קלות דעת. רבותי, הסכנה
היא לאו דוקא בזה שהוא יוכל להתחמק. הסכנה היא בגיצוע. עוד לא הגענו
לסלב שההגרה של נטום נתנת לקבלה מצדנו ופה אני מבקש להתחייב בפצב
המורד בארץ, בכל שכבות העם, גרמת האשכולה שלהם וכו'. אם צביר שאדם
יכול להשיג? הוא יגיש ערעור ועוד מעט יגידו טוענה צבורית תחליט על כך.
על ידי כך הורטיו את האדמיניסטרציה.

ח. רובין: הדם הוא יכול ללכת לבג"ץ.

ד"ר ברוש: גאמט מענין על היזה ענייני הולכים לבג"ץ.
רבותי, כל הסעיף הזה של הספרעות הלית ברירה
מבוסס על העקרון של הרציפות. צריך להשלים עם הצורך שהיה של האדמיניסטרטור
תייטב את כל האדורים. מי אפשר לפצב מיטה שתתן למזרח את כל האגנות הוא
סקורה לקבל אותן.

אני מבקש לרותר על ההשגה כי זה יתפוך שטים וארץ
והנו מבקש לבטל את הספרעות בכלל.

ח. רובין: אם כי אני יודע את הטרמינולוגיה לא דברתי על ערעור
אלא על השגה. גם לא דברתי על ועדה מצורית, דברתי

על השגה.
היו"ר מ. בהיר: בפני מי?

ח. רובין: בפני פקיד השומה. אני לא הצעתי ערעור. אילו זה
היה מתקבל בפרינציפ ולא היה גורם נזק, הייתי
מציע ערעור. אבל בתור החחלה אני מציע השגה, פירוש הדבר - האובה לתת
החלטה מנוסקת, וחובת ההוכחה בכל המקרים היא על המסיג.

ד"ר ברנר:

למעשה יש השגה. כאשר הוא מקבל את פניו התלויים
הוא בא פיד לפטרד. אם יתנו לו השגה, הוא יכתוב
בגטר תהליך ההגנה. אני חאה את הדבר בהרם
גמור של המפרעות. עוד לא ספתי לבענין המפרעות היו קשיים כאלה.

מ. רובין:

אני יכול לדבר מתוך הכלל כמה דוגמאות שהובאו
בפני. ראיתי שיהודי מקבל הודעה על מפרעה. לי בחנת
אם היא מוצדקת או לא. הוא אינו רובה, וכעבור שבועיים הוא מקבל הודעה:
שלם או הוצאה לפועל. בהתדיינות הוא חלש מאוד כי הוא נתון להסדר של הפקיד.

ד"ר ברנר:

זה איננו הסד, זוהי זכות.

ז. וקסר:

סר רובין, הייתי מבקש שתן לא לעמוד על כך
שיכתב בחוק שהנשום יכול לכנות לפקיד המוסד,
כי אז תהיה תפיל על הניום בטל הוכחה שלילית, דהיינו שהוא מבטח זה
לא הרוריה. ב ל הוכחה שלילי הוא אחד הדברים הקשים להוכחה. בדרך שמציע
ד"ר ברנר לדעתי היא הרבה יותר טובה לנשום. נשום מקבל דרישה תשלום
תפיל פונה וזו הוא עומד על בסיס שווה בסוף עם פקיד המוסד. את הכתוב
בחוק יהיה צריך להוכיח, הוא ישתדל להוכיח ופקיד המוסד יאמר שלא השתכנע.

הינ"ר מ. בהיר:

אנו עוברים להצבעות.

לסעיף 12(1) אין כל ערעור. אני ועמיתו להצבעה.

ה צ ב ע ה

סעיף 12 (1) - בתקבל

הינ"ר מ. בהיר:

לסעיפים 12(2)(3)(4) אין ערעור. אני ועמיתים להצבעה.

ה צ ב ע ה

הסעיפים 12(2)(3)(4) - בתקבלו

הינ"ר מ. בהיר:

לסעיף 12(5) היתה הצעה שטר האוצר יהיה רשמי
להגדיל או להקטין. על כך ענה ד"ר ברנר כי
הוא פרקט שהות להחיעץ עם שר האוצר, ולכן נדחה את ההצעה בנקודה זו.

הצעה נוספת לסעיף זה, יכל הסעיף יהיה לעון מיסור

ועדת הכספים.

מ. רובין:

והצעתי היא, כי אם ד"ר ברנר יודיע שהצעה התיקונים
לחוק מס ההכנסה יוגם תיקון לסעיף זה, כולו או
רובו, תדחה ההצבעה בסעיף זה.

מ. ברנר:

אינני רואה כל סיבה מדוע לא יהיה טובן סעיף
5 מיסור ועדת הכספים. המדובר הוא על הגדלת מס.
אם ילו מנקודת התקפתה של הקומליציה אין זה טוב להגדיל מסים במדון
אדם מינוטריבי אלא רק באופן פרלמנטרי. לכן אינני מבין מדוע לאוט כל כך
סר האוצר לקבל את אי-הפופולריות של סעיף זה על עצמו.

הינ"ר מ. בהיר:

אני מבקש את ד"ר ברנר להביא את כל הסעיף בפני
סר האוצר, ולהביא לנו תשובת שר האוצר על כל השאלות
שנתעוררו בישיבה הבאה.

הוחלט לדחות את ההצבעה הסעיף 12(5).

היו"ר ג. בהיר:

לסעיף 12(6) הציע סר רובין....

ח. רובין:

אני הציע לנסח את הסעיף כדלקמן: על אף האמור בסעיף קטן (3) לא יהיה נשום חייב לשלם מסרעה על הכנסתו במותה שנה, אם כולה ומה שקצתה, אם במותה שנה יזוכה במקור לפי סעיף 61(ב), 48 ו-42. זה סעיף ששנה סיוחד וסחריו יגומו סעיף 12(6) כפי שהוא מנוסח בהצעת החוק.

ד"ר ברוש:

אולי נכתוב: פקיד המוסה יפטור מזה התשלום דבע שנתו או חדשי המכרה שהוכח שזוכה במקור?

ח. רובין:

אני מוסר כי הוא פטור בכוח החוק. הוא רק צריך להוכיח לפקיד המוסה שהמסיבות הפטרות אותו קיימות.

היו"ר ג. בהיר:

אני הבינתי שד"ר ברוש פוכן למצוה נוסה שיענה על התביעה המוצדקת של סר רובין. אם כן, אני סביע שד"ר ברוש סר רובין וסר שכסר יפטר יחד את המוסה המתיי.

ח. רובין:

אני מסכים.

היו"ר ג. בהיר:

אנו דוחים אפוא את ההצבעה בסעיף 12(6) ועובדים לסעיף 12(7). סר פוזנטייב הציע, כי במקרה כל חודס טובה הממורה כל 6 חדשים; אני אהסב שד"ר ברוש יכול להסכי. להצעה זו.

ד"ר ברוש:

כן.

ז. פוזנטייב:

אני הצעתי לחוק את המסקה הזו: "אני לפקיד המוסה טעמיה סגירי להחליט כי הממורה אינה נכונה, רשמי פקיד המוסה לקבוע לפי סיכמ שפישתו את סכומ התשלום המדעי המותר ביסוה חייב לשלמו".

היו"ר ג. בהיר:

אני טעמיד להצבעה את הצעת סר פוזנטייב.

ה צ ב ע ה
הצעת סר פוזנטייב - נדחתה.

סעיף 12(7) בתיקון שההצעה טובה החת ל-6 חדשים - נקבל.

המסיבות להכר הכנסה סוזנטייב

היו"ר ג. בהיר:

אנו ממסיקים את הדין החוק לתיקון פקודה סה ההכנסה ועובדיה לסעיף הבא בסדר היוה - חוק סלוה חובה, בעיית הערכת הבתיים וכסר סגמ וסיווד שתי הרשימות להקטנת הערכת הניכיס בירושלית.

ד"ר לנדמן:

הטעלת החוק בסתיימה לפני 4 חדשים, מסוף סרדור, ובמירו פתוחים מותם דברים שהחוק לתיקון סלוה חובה סה להקל עליהם. בינתיים היסלנו סה כל הסוגנון. סמוך 75 מנשים מעברו ששנה הקודמת במירו 10 מנשים להכנת תעודות סלוה ובע בכדי לתת לכל סווד סה התעודה סיוכל להעמיד סה נכסיו בסבו. סה נצטרך לפתוח מלפי תיקים ולחקן סה החוק כולו בהתחם לכך, אני מרהה גזמ גזרה סמי מפרר יהיה לעמיד סה.

י. מפרתי:

סתי הביסו מנשי כסר סגמ סה ערעורס?

ד"ר לנדמן:

לפני ינה בערך. סה טועניה שהסורי ל סדר בכסר סגמ אינו יכול להיות אותו סורי כסו בתל-אביב. לכמורה הדבר יכול היה להתקבל על הדעת. מבל מני טוען שמסכמה של 550 לירות לחדו מגדול של 32 סס"ר ו-800 לירות לחדו מגדול של 40 סס"ר, יזמו.

זוהו המטרה ל הכניה ולא על החזר, כי החזר כולל גם פברט, וזאת מטרת
לא לקטור החזרן לא בתל-טביב ולא בכפר סבא.

מהו ההבדל?

י. שטרמן:

(החזר הייבנה ריפה גם)

איני רואה הצדקה לכך. החדר בכפר-סבא גם לא עלה פחות. אין הבתים האלה עליהם מדובר עכשיו בבחינת שכונות עוני. מדובר על בתים הנמצאים בדיוק במרכז כפר-סבא ואי אפשר להכריז עליהם כעל שכונות עוני.

ל. לוינ:

איני חושב שאם נקל על כפר-סבא יחייב אותנו הדבר לפתוח עשרות תיקים מחדש, עובדה היא כי אנשים אלה ולא אחרים הם שהגישו הערעור. הנימוקים של ד"ר לנדאו אינם סניחים את הדעת. עלינו לדון לעצם הענין ולברוק את מקרה כפר-סבא.

ד"ר לנדאו:

לטעמי אתה מציע להכניס בחוק הוראה שיש לנהוג לגבי כפר-סבא שלא כחוק.

י. לוינ:

אני יודע כי נעשה עוול לכפר-סבא. אני מציע להעביר את כפר סבא לסוג האזורים הכפריים.

מר ש. בזק:

אני רוצה לרענן זכרון חברי וועדת הכספים שבדיונים שהתקיימו בענין זה גם בכנסת השנייה וגם בכנסת השלישית הדגישה הוועדה שנגרם עוול חמור לכפר-סבא אבל לא ראתה אפשרות לצאת מטנו. ברור כי אי אפשר לקבוע בחוק כי כפר-סבא הוא שטח כפרי. הוועדה התחבטה בשאלה זו ארוכות, והתברר כי אי אפשר לעשות תיקון בחוק אך ורק לגבי כפר-סבא. אולי אפשר ללכת לגבי כפר סבא בדרך אחרת.

מ"ח הינ"ר א. בהיר:

האם יש למנהל מלווה חובה ולשלטונות מלווה חובה הרישות לעשות יוצא מן הכלל?

ד"ר לנדאו:

למנהל מלווה חובה יש הוראה מפורשת ואין הוא יכול לנהוג לפי רצונו הוא.

א. הרצפלד:

אני מציע שוועדת הכספים תחווה דעתה בענין זה ותבקש למצוא הסדר מניח את הדעת. היות ואנו עומדים בסוף הפרשה ואין חשש של ערעורים רבים אני מציע למנהל מלווה חובה לחפש דרכים להקל על אנשי כפר-סבא.

הינ"ר א. בהיר:

סתוך הנחה שאנשים אלה הגישו הערעור לפני שנה ומחצה ומתוך הנחה שלא יפתח פתח חדש לערעורים - מחליטה וועדת הכספים לאחר ששמעה את הודעת ד"ר לנדאו, שהוא יגיע עם המתלוננים להסדר מניח את הדעת, לא בכניס סעיף חדש בחוק, נאשר את החוק כפי שהוא ונשמח לשמוע מד"ר לנדאו מה היה ההסדר אליו הגיע בשאלת גובה ההערכה.

ז. סונזאייב:

האם יוכל ד"ר לנדאו למסור לנו איך הוא רוצה להתקדם לקראת אנשי כפר-סבא?

הינ"ר א. בהיר:

לא עכשיו. נשמע מד"ר לנדאו על תוצאות ההסדר.

מר ז. שכטר:

הוועדה דברה בזמנו על הבלו שיוטל לצורך הערכת הערך של משקאות משכרים. אני רוצה להביא בפניכם שני דברים: א) חישוב הבלו לגבי משקאות משכרים ייעשה לא בטובות אלא בליטרים, ויש כאן הבדל מבחינת המסקל הסגולי; ב) היות ובקבע שעור בלו אחיד על המשקאות החריפים יצא שגם בירה ויין כלולים בכך אם כי קודם היה הבלו עליהם אחר.

על כן אני רואה לקרוא נוסח חדש: אולם בחישוב שווים של משקאות משכרים שבידי יצרן לא יווסף על מחירם אלא סכום המכס כמסור ובלו בשעור של 400 פרוטות לכל ליטר של אלכוהול.

בניני פאר ומשוכללים

הי"ר א. בתי"ר:

לפנינו שתי רשימות של בניני פאר ומשוכללים. האחת - סה-21.5.56 והשניה - סה-11.3.56. נתחיל מהרשימה הראשונה.

ח. רובין:

האם בין הבנינים אלה יש גם כאלה העוטדים בפני משפט של בית דין גבוה לצדק?

ד"ר לנדא:

כן. רק אחד. בהרצליה, רחוב וייצמן. המדובר בבית בודד שהעריכוהו בתחילה ב-175% ונחר כך - לאחר שבה ערעור - העריכוהו ב-150%. המערער לא הסתפק בכך ופנה לבית המשפט.

ח. רובין:

אני מתפלא שד"ר לנדאו לא הביא זאת לידיעתנו לפני ששאלתי על כך. מחובתו היה למסור לנו עובדות כאלה. הייתי מבקש מייסור לידיעתנו החומר המצוי בתיק בקשר למשפט זה, והייתי רוצה לסייע חוות דעת היועצים המשפטיים אם כדאי להחליט בענין זה בוועדת הכספים תוך כדי סהלך המשפט בבית המשפט.

ז. סוזאייב:

האם יש בין הבתים האלה כאלה השייכים למוסדות או אישים בולטים, כטוב שרים, חברי כנסת, רבנים ועוד? אני חושב כי וועדת הכספים צריכה להיזהר מאד מאישור רשימה כזאת ללא חקירה קודם לכן, ולמען הזהירות אני בא לסאול.

שאלה שניה. אני מבין כי לא בכל המקרה קבל הטלווה את דריסת המערער. ברור שאם טנהל הטלווה קיבל את ערעורו של המזרח אני יכול בסצפון נקי לאשר את ההצעה, אולם במקרה שהמערער ביקש לבטל ולהעמיד זאת על סאה אחוז וא לו טנהל הטלווה הוריד ב-25%, יכול המערער ללכת לבית דין גבוה לצדק, ובאיזה מצב נהיה אנו? לא בדקנו את הטאלה, אלא אשרנו אוטומטית את אשר הציע לנו טנהל הטלווה. איני רוצה, על כן, פשרות. אני מוכן לאשר את בקשת המערערים.

א. הרצפלד:

בטח זה טפלנו לא פעם. הדברים הם עדינים. בקרנו גם בכטה מקומות. לא כל כך קל לפטוק ולהחליט. אולם היות ואני רואה פה בטיה להקל - אני מציע לאשר.

י. פודר:

לי יש ספק אם מוצדק היה להטיל תפקיד זה על וועדת הכספים. אין להטיל על וועדה פרלמנטרית עבודה אדמיניסטרטיבית. על כן אני מציע לוועדה או לקבל את ההמלצות או לשנות את החוק כי לא נוכל לבקר בכל בתי המערערים.

ד"ר לנדא:

לשאלותיו של חבר הכנסת סוזאייב. לא התחשבנו טעולם בזהותם של בעלי הדירות. אין אנו יודעים מי הם ולא נהתאם לכך נקבע גובה הערכה.

אשר לפשרות. אין כאן מקום לפשרות. האיש מערער. לפעמים הוא צודק בערעורו ולפעמים אינו צודק. גם בית הדין העליון אינו יכול להתערב בענין זה. הוא כבר אמר שחבל שאין אינסטנציה לערעורים. העברתי אליכם סכתב זה ורשימה זו הכוללים גם את הבית שבהרצליה עוד לפני שהמערער פנה לבית דין גבוה לצדק.

הי"ר א. בתי"ר:

נדמה לי כי כל חברי וועדת הכספים מסכימים כי לא רצוי להטיל על וועדת הכספים תפקידים שאין היא כוועדה פרלמנטרית יכולה לעמוד בהם. המדובר בעבודה אדמיניסטרטיבית של בדיקה וביקור במקומות.

סר ז. שכטר:

בית דין גבוה לצדק יכול לפסוק דבר אחד, והוא: קביעת החוזים לא היתה נכונה ויש להטיל על שר האוצר לשקול את הדבר מחדש. בית המספט יכול לוטר, כי הליקולים שהביאו להערכה זו היו בטלים ומבוטלים.

אקרא דברי ד"ר לנדאו לפני בית דין גבוה לצדק למען תבינו במה הטדובר. (קורא). כלומר, אפשר בהחלט לשנות כי הטדובר במעולה אדמיניסטרטיבית. במקרה זה נעשתה הבקרה. בידי המיסצא המעיד מה עליו ומה ראו המבקרים ומה קבעו לפי הקווים שנקבעו על ידי וועדת הכספים.

אני רוצה לציין כי אין הוועדה בריכה לבדוק בעצמה את הענין. היא יכולה לטפוח בהחלט על חוות דעתו של המפקיד, וגם אז תהא ההחלטה כשרה.

נכון מה שאמר ד"ר לנדאו כי היה מקרה שבית דין גבוה לצדק פסק כי טוורה העובדה שוועדת הכספים קיבלה עליה תפקיד אדמיניסטרטיבי זה ולא החליטה על בחירת מינסטנציה עליונה לערעורים.

ח. רוביין:

לא שמעתי את דברי סר שכטר ואני מצטער על כך. אני רוצה להביע את טורת רוחי על העובדה שכאשר הוצגה בפנינו הרשימה לא הצביע ד"ר לנדאו על המקרה העומד להתברר בבית דין גבוה לצדק. איני חושב שעל הוועדה להחליט במקרה זה כאשר הדבר עומד להיגטר שם. בל ניתן אישור לדבר הנמצא בלב ובתהליך מספטי. אני מציע לדחות את ההחלטה בענין זה.

סר ז. שכטר:

השאלה היא: מה תהא התוצאה אם וועדת הכספים נדחה את החלטתה? - אני חושב שבית המספט יפסוק שיש לחכות עד להחלטתה של וועדת הכספים, ועל ידי כך נדחה את הקץ כי כל אד יחכה להחלטתו של הצד השני.

ח. רוביין:

אולם אם נחליט ניצור על ידי כך עובדה קיימת שאין לי ספק שהיא בסדר טבחינת התהליכים. לבית המספט לא יהיה על מה לדון לאחר החלטתנו אנו.

סר י. קיטרון:

בית המספט יוכל לוטר שהתהליכים שהביאו להחלטה זו לא היו כשרים.

ז. סנוואייב:

הטענה הגיש את הבג"צ על סטך במיט מסויימ. אם נקבל את הצעתו של ד"ר לנדאו ניצור על ידי כך עובדה חדשה. האם לא יוכל בית דין גבוה לצדק לטעון שיש לבטל את הבג"צ לאור העובדה החדשה שנוצרה? האם יוכל לטעון טענה כזאת?

סר ז. שכטר:

אפשר לטעון טענה כזאת, אבל אני מניח שבית המספט לא יטענה. אם בית המספט הגבוה לצדק יגיע לטסקנה שגם הקביעה של 150% היא למעשה תוצאה ישירה של הקביעה של 157% והמשך ישיר לאותם התהליכים - יקבע בית המספט את עמדתו לגבי שתי הקביעות גם יחד ויאסר: הדרך בה הלכתם לא היתה כשרה ויש לבקש משר האוצר לשקול את הדבר מחדש.

הי"ר א. בהיר:

נדדיע לשר האוצר ונבקש ממנו להביא את הדבר לידיעת בית המספט העליון שוועדת הכספים לא רצתה לאשר את הקביעה החדשה היות ושמה כי הענין נידון בבית המספט העליון. וועדת הכספים תחזור לדון בדבר לאחר שבית דין גבוה לצדק יוציא את פסק דינו.

סר י. קיטרון:

אני רוצה רק להודיש כי טבחינה מספטי אין כל פטול אם הוועדה תפסוק בענין זה.

הי"ר א. בהיר:

אני מצביע הצעתי בנוגע לבית בהרצליה של סר טרזון מאירי.

הצעתו של חבר הכנסת א. בהיר - נתקבלה.

הי"ד א. בהיר: ועתה להצעתו של חבר הכנסת סוזאייב:
לאשר את כל טענות הסערערים בכדי לטנוע
אי-נעיטויות והליכה לבית המשפט?

ה צ ב ע ה

הצעתו של חבר הכנסת ז. סוזאייב - לא נתקבלה.

הי"ד א. בהיר: ביגש עתה לאישור הרשימה פרט לבית שברחוב
הרצליה ולפי הטלצת מנהל מלווה חובה.

ה צ ב ע ה

הטלצת מנהל מלווה חובה לגבי בניני פאר
ובנינים מסוכללים טיום 21.5.56 - נתקבלה.

הי"ד א. בהיר: לפנינו רשימת בניני פאר ובנינים מסוכללים
נוספת. נצביע עליה.

ה צ ב ע ה

הטלצת מנהל מלווה חובה לגבי בניני פאר
ובנינים מסוכללים טיום 11.3.56 - נתקבלה.

הבית ברחוב טתודלה 32

הי"ד א. בהיר: לפני שבועיים ימים עורר חבר הכנסת בדר
את שאלת הבית ברחוב טתודלה 32, הוחלט
אז לכתוב סכתב אל שר האוצר בצירוף הפרוטוקול ודברי חבר הכנסת בדר
על מנת לקבל ממנו הסברים. בקשנו את מנהל מלווה חובה לבוא בפנינו
ולספר את תולדות הסקרה הזו. אולם היות והסכתב לא נמצא עכשיו טשום-
סה - נדחה את הדבר למחר.

אני נועל את הישיבה.

הישיבה נועלה בשעה 13.00